

**Verzameling
Foto verhalen 2**

Martin Wichink

Voorwoord.

Als heel jong is Martin Wichink begonnen met het schrijven van verhalen.

Het gaf hem de mogelijkheid om zich tijdens het schrijven terug te trekken in zijn eigen door letters en woorden gevisualiseerde wereld.

Deze “verzameling foto verhalen” is een bundeling “ongeslepen” emoties uit het dagelijks leven, vormgegeven in verhalen en gedichten van deze prijswinnende auteur.

Deze prachtig samengestelde bundel van Martin’s meest toonaangevende teksten, geeft de lezer een verfrissende unieke kijk op de wereld.

Deze foto verhalen is het tweede verzamelingsbundel welke op deze manier in openbaarheid komt en is ontstaan uit zijn passie voor schrijven.

Martin Wichink.

Inhoud van deze verzameling verhalen:

Apenheul.

Een apenverblijf waar ik nog nooit ben geweest. Toch heb ik dit fictief gebruikt in dit verhaal.

Dank u Sinterklaasje.

Een fictief verhaal over een alleenstaande moeder met kinderen. Het is niet voor iedereen nu eenmaal vanzelfsprekend dat Sinterklaas langskomt.

De visbroeders.

Je leest in dit verhaal, waarom ik hen niet mocht storen.

Gevecht in de Diepe Hel.

Historisch verhaal over de Sallandse heuvelrug.

Koffie.

Mijn beleving over de koffie in al zijn facetten.

Wens je veel leesplezier.

Apenheul.

“Wat mot jij nou weer hier? Kan ook geen moment mijn middagdutje doen. Ben het wel gewend hoor hier in het park. Workshops voor schilders en zo.

“Sorry, maar ik ben geen schilder. Ik ben schrijver en ik ben uitgedaagd door Web Tales om een verhaal te schrijven over een slapende aap in de boom.”

“Web Tales, wat is dat nou weer?”

“Web Tales is een schrijversplatform, waar schrijvers hun geschreven verhalen plaatsen en deze bij elkaar lezen en beoordelen. Daar word je als schrijver beter van.”

“En dan mag ik het lijdend voorwerp zijn in jouw verhaal.”

“Je denkt toch niet dat ik met apen heul, maar als je mee zou willen werken, zou ik dat heel plezierig vinden.”

“Je gaat jouw gang maar, ik ga een tukkie doen. Ben hier veel te moe voor.”

Dank u Sinterklaasje.

Zuchtend staat Greet op. Met de slaap nog in der ogen, loopt ze waggelend naar de doucheruimte. Koude rillingen lopen over haar rug, als het koude washandje het gezicht beroerd. Na het tandenpoetsen loopt Greet de trap af, om alvast de boterhammen uit te leggen voor haar kroost en zichzelf in de keuken.

Ze gaat straks werken als de kinderen op school zijn. Nu het continuooster is ingevoerd op school, kan ze dagelijks een uur per dag extra werken. Hoewel ze nog steeds probeert om de eindjes aan elkaar te knopen, lukt dit nu met het ruimere inkomen wel wat beter. Het blijft wel uitkijken met de uitgaven en ook cadeautjes van de Sint zit er dit jaar niet meer in. Dat doet haar veel pijn, maar er komen vast betere tijden.

Greet opent nu de deur die de hal met de woonkamer verbindt. Ze gaat de kamer in en loopt richting de keuken, die zich bevindt aan het uiteinde van de zogenaamde L-kamer. Als ze het hoekje om komt en de schoenen met cadeaus ziet staan, is Greet zowel verbaasd als alert. Zelf heeft ze niks hier neergezet, dus wie dan wel? Speurend kijkt Greet om zich heen, maar mist zo geen spullen. Voor de zekerheid voelt ze nog even aan de achterdeur en die zit stevig op slot.

Wie is er zo vrijgevig geweest en wie kon hier zo maar binnen komen? Vragen waar Greet zo een twee drie geen antwoord op heeft.

Wat maakt het ook uit denkt ze, terwijl een traan van blijdschap over haar wang rolt. Ze veegt deze resoluut weg en loop tot onder aan de trap.

“Kinderen kom eens gauw. Sinterklaas is geweest.”

Roept ze met een trillende stem. Er klinkt gestommel en de deuren van de slaapkamers vliegen open. Zo snel zijn de kinderen nog nooit geweest op de vroege morgen. Vreugde en blijdschap zijn groot bij de kinderen, als ze hun cadeaus en chocoladeletter uitpakken. Natuurlijk mogen ze een stukje proeven na de boterham.

“Dank u Sinterklaasje.” Zegt Greet zacht en opnieuw loopt er een traan over haar wang.

Haar dankbaarheid is groot voor de gulle gever.

De visbroeders.

Voor dag en dauw zijn ze al op. De broers Henk en Jan van der Veer. Twee vrijgezellen keuterboertjes uit Oudeschild.

Ze hebben de nu vervallen boerderij overgenomen van hun ouders en zijn destijds verdergegaan met het boerenleven, jutten en vissen. Ze hebben jarenlang meegevaren op een garnalenvissersboot rondom de Waddenzee, zolang hun vader nog op de boerderij werkte. Van het boeren, jutten en het vissen kunnen ze prima rondkomen. Voor de dieren zijn ze het meeste geld kwijt aan onkosten. Zelf roken of drinken ze niet en gaan zelden uit. Geld wordt voor andere dingen gespaard.

Zo hebben ze eens een mooie sloep op de kop kunnen tikken. Van iemand op leeftijd die ermee stopte, maar wel altijd de sloep goed onderhouden had.

Handig bij het jutten, maar ook elke zaterdag bij droog weer gaan ze met deze sloep op pad. Vissen in de Waddenzee. Een maaltje vis voor henzelf, de rest was voor de verkoop bij vaste klanten.

Zo nu ook weer. Ssstt... zal maar niet te veel lawaai maken, want daar houden ze niet van. Succes mannen en een goede vangst. Het zijn nu eenmaal geen praters.

Gevecht in de Diepe Hel.

Voldaan zit Titurius aan een tafel in Herberg De Pas in Haarle. Voor hem staat een tinnen bord met een stuk everzwijn erop. Naast het dampende bord staat een groot glas rode wijn te fonkelen bij het kaarslicht. Hij laat het zich allemaal lekker smaken, terwijl zijn onderdanen de paarden van de grote overdekte huifkar aan het wisselen zijn.

Titurius heeft ook alle recht om zich even te ontspannen. In opdracht van Julius Ceasar zelf, heeft hij de opdracht gekregen om zoveel mogelijke kostbare spullen naar Rome te brengen, voordat deze in de handen vallen van de oprukkende Germanen. Tegenstanders van het Romeinse rijk.

Vanuit het Duitse Lingen gaat de tocht naar Manderveen. Daar worden de paarden voor het eerst omgewisseld. De tocht gaat dan verder naar Hoge Hexel. De laatste wissel voor een moeilijk deel in deze reis van vandaag.

De bossen op de Sallandse heuvelrug zijn berucht. Gerrit Platvoet regeert daar met zijn bende. Onder verscherpt toezicht van het leger met Romeinse soldaten of het reizen in grote groepen marktkooplui

zorgen regelmatig wel voor veilige oversteek. Daarom zijn Herberg De Pas en Herberg Hoge Hexel van cruciaal belang in dit gebied. Het zijn de menselijke verzamelpunten, voordat je de Sallandse Heuvelrug door kan steken. Met acht zwaarbewapende soldaten durft Titurius deze reis wel aan. Met acht verse paarden voor een zwaarbeladen huifkar, gaat het reizen zo snel mogelijk als mogelijk is. Bij Herberg De Pas zien ze dan wel weer verder.

Onderweg zijn ze over een gladde zwerfkei gereden die half uit de grond stak en een stuk van de hoepel is afgebroken door de onverwachte klap.

Na een korte noodzakelijke inspectie, wordt het wiel nog stevig genoeg bevonden om door te kunnen rijden. Het wiel bonkt nu wel licht bij elke draai, maar door de spanning van dit deel van deze reis, is dat wel acceptabel. Kruiken vol met gouden munten en de manden vol luxeartikelen hebben door de klap gelukkig niks geleden. Veilig weten ze dan ook Herberg De Pas te bereiken.

Nu alleen nog het stukje verderop passeren met de gevreesde naam, Diepe Hel. Hierin voorziet Titurius geen problemen met zijn zwaarbewapende soldaten. Als ze vandaag de Hanzestad Deventer kunnen

bereiken, dan wacht hen daar wel een verdiende goede nachtrust.

Een leeg bord met afgekloven botten en het lege glas zijn de stille getuigen van deze goede maaltijd. De soldaten hebben een beker soep en een homp vlees gekregen en zitten op Titurius te wachten. Ze zijn weer klaar voor het volgende deel van de reis.

De nieuwe paarden hebben er zin in. Het geluid van het bonken werkte bijna slaapverwekkend. Titurius soesde een beetje weg na de gedronken wijn. Vlak bij de Diepe Hel stoppen de soldaten onverwachts de paarden. Dit gebaar zet Titurius meteen weer op scherp en hij trekt gelijk zijn zwaard. De soldaten komen rondom hem staan en allemaal trekken ze nu ook hun zwaarden tevoorschijn. Te laat heeft Titurius door dat dit niet zijn eigen soldaten meer zijn. Acht zwaarden staan klaar om hem te doorklieven. Nu komen er nog meer mensen tevoorschijn uit de bossen. De man met bijeengebonden lang haar en in een berenvel omhulsel komt naar voren en maakt zich bekend. Gerrit Platvoet heeft met zijn bende tot het laatste moment gewacht en bij de Diepe Hel toegeslagen.

Titirus wordt ontdaan van zijn Romeinse helm als trofee en mag dan te voet teruglopen naar de Herberg

De Pas. De enigste plaats waar hij voor het laatst nog veilig was. Hopelijk zijn de echte soldaten daar dan nog.

Het is meer dan een uur lopen, voordat Titurius Herberg De Pas weet te bereiken. Zijn soldaten worden gekneveld teruggevonden in de stal achter de paarden. Snel worden nu de aanwezige paarden gezadeld en een achtervolging ingezet op de bende van Gerrit Platvoet. De zwaarbeladen huifkar is gemakkelijk te volgen door het diepe spoor in het zand. Bij een kruising aangekomen waar verschillende wegen samenkomen, loopt het spoor linksaf een bospad in. Ongeveer honderd meter verder tussen de groene varens, staat de huifkar op hen te wachten. Zonder zeil en zonder paarden. Zelfs de inhoud van de wagen is eruit geroofd. Op hun hoede naderden ze langzaam de huifkar, bang voor een eventuele aanval vanuit de struiken. Die blijft gelukkig uit. Zonder de lamoen voor de wagen en de paarden, kunnen ze verder niks met de huifkar. Verdere sporen van de bende zijn allemaal vakkundig gewist. Spookt het hier in de Diepe Hel?

Titurius en zijn mannen nemen snel een besluit en maken rechtsomkeer. Ze reizen nu verder naar de Hanzestad Deventer. Van hen en Gerrit en zijn

kornuiten is later niks meer vernomen. Langzaam nemen de Germanen later bezit van dit gebied.

koffie!!

sterk begin bij het opstaan
ervoor even niet zeuren
het pruttelen van zelf gezet
koffie!!

bij verwerking van verdriet
of bij het bieden van een luisterend oor
even bijkletsen onder genot van
koffie!!

espresso, cappuccino of macchiato
automaten brengen de uitkomst
hoe sterk wil je het hebben
koffie!!

zoet, suiker, wolkje of zwart
liets of niets erin
zoals jij dat wilt
koffie!!

geef weinig om sierraden
voor mij geen bling-bling of andere schittering
ga alleen voor het zwarte goud

koffie!!

Hoop dat je van deze verzameling hebt genoten.

Op mijn website staan nog meer foto verhalen en gedichten in deze bundelvorm.

Kom, kijk en download op:

<https://haarle15.jouwweb.nl/verhalen-gedichtenbundels>

Tot gauw.

Met vriendelijke groet,
Martin Wichink.